

اصغر روفه گر حق



استاد اصغر روفه گر حق بسال 1302 در شهر تبریز در خانواده ای که با حرفه رفوگری گذران زندگی می کردند، بدنیا آمد و از همان اوان کودکی با این حرفه انس گرفته و بعد از پدرش در نزد اساتید آن زمان از جمله مشهدی حسین آق باش مشغول به کار شده است. وی شروع بکار خود را از چهارده سالگی ذکر می نماید و معلومات مهارتی خود را نزد برادر بزرگش میرزاآقا تکمیل می نماید

استاد اصغر روفه گر حق بسال 1302 در شهر تبریز در خانواده ای که با حرفه رفوگری گذران زندگی می کردند، بدنیا آمد و از همان اوان کودکی با این حرفه انس گرفته و بعد در نزد اساتید آن زمان از جمله مشهدی حسین آق باش مشغول به کار شده است. وی شروع بکار خود را از چهارده سالگی ذکر می نماید و معلومات مهارتی خود را نزد برادر بزرگش تکمیل می نماید. بعد از آن با جدیت و علاقه ای که به این هنر داشته با بکارگیری ابتکارات خاص و استعداد بالقوه موجب ابداع برخی از ابزارآلات رفوگری از جمله قلاب پشت گردیده است. وی شاگردان غیر از رفوگری در رشته بافندگی و رنگرزی دارای مهارت و تجارب ارزنده ای میباشد و همواره در عالم فرش از مرمت کاران سرآمد و صاحب سبک بحساب می آمده است. وی شاگردان را تربیت نموده که هرکدام از آنان در نوبه خود از اساتید این حرفه بشمار می روند. می توان از وی بنام پدر رفوگری تبریز یاد کرد. چراکه ترویج آن بیشتر از این خانواده صورت گرفته است. برادر زادگانش، چهار فرزند وی به نامهای: رسول، رحیم، کریم و محمود از استادکاران خبره این حرفه بحساب می آیند و استاد اصغر روفه گر حق در مقام یک مرمت کار چیره دست تاکنون اثر نادر و تاریخی را مرمت و احیا نموده است که هرکدام جزء آثار ملی و فرهنگی این دیار در مراکز موزه ای خودنمایی می کند. وی اکنون بعلت کم سویی چشم از توان کار محروم گردید. اگر روزی بینایی خود را باز یابم قصه دل انگیز سوزن و انگشت را دوباره خواهم سراپید: از رنج پاره دوختن و زحمت رفو خونابه دلم ز سر انگشتها چکید.

میراث فرهنگی